

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

Iz 61, 1–2a.10–11

Duch Pana Boga nade mną, bo Pan mnie namaścił. Posłał mnie, by głosić dobrą nowinę ubogim, by opatrywać rany serc złamaných, by zapowiadać wyzwolenie jeńcom i więźniom swobodę; aby obwieszczać rok łaski Pańskiej. Ogromnie się weselę w Panu, dusza moja raduje się w Bogu moim, bo mnie przyodził w szaty zbawienia, okrył mnie płaszczem sprawiedliwości, jak oblubieńca, który wkłada zawój, jak oblubienicę strojną w swe klejnoty. Zaiste, jak ziemia wydaje swe plony, jak ogród rozplenia swe zasiewy, tak Pan Bóg sprawi, że się rozpleni sprawiedliwość i chwała wobec wszystkich narodów.

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSORYJNY

Łk 1, 46–50.53–54

Duch mój się raduje w Bogu, Zbawcy moim

Wielbi dusza moja Pana, i raduje się duch mój w Bogu, Zbawcy moim. Bo wejrzał na uniżenie swojej służebnicy, oto bowiem odtąd błogosławić mnie będą wszystkie pokolenia.

Gdyż wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny, święte jest imię Jego.

A Jego miłosierdzie z pokolenia na pokolenie nad tymi, co się Go boją.

Głodnych nasycił dobrami, a bogatych z niczym odprawiał.

Ujął się za swoim sługą, Izraelem, pomny na swe miłosierdzie.

DRUGIE CZYTANIE

1 Tes 5, 16–24

Zawsze się radujcie, nieustannie się módlcie! W każdym położeniu dziękujcie, taka jest bowiem wola Boża w Jezusie Chrystusie względem was. Ducha nie gaście, prorocтва nie lekceważcie! Wszystko badajcie, a co szlachetne – zachowujcie! Unikajcie wszystkiego, co ma choćby pozór zła. Sam Bóg pokoju niech was całkowicie uświęca, aby nienaruszony duch wasz, dusza i ciało bez zarzutu zachowały się na przyjście Pana naszego Jezusa Chrystusa. Wierny jest Ten, który was wzywa: On też tego dokona.

Oto słowo Boże

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

Iz 61, 1

Duch Pański nade mną, posłał mnie głosić dobrą nowinę ubogim.

EWANGELIA

J 1, 6–8.19–28

Pojawił się człowiek posłany przez Boga – Jan mu było na imię. Przyszedł on na świadectwo, aby zaświadczyć o światłości, by wszyscy uwierzyli przez niego. Nie był on światłością, lecz (posłanym), aby zaświadczyć o światłości. Takie jest świadectwo Jana. Gdy Żydzi wysłali do niego z Jerozolimy kapłanów i lewitów z zapytaniem: Kto ty jesteś?, on wyznał, a nie zaprzeczył, oświadczając: Ja nie jestem Mesjaszem. Zapytali go: Cóż zatem? Czy jesteś Eliaszem? Odrzekł: Nie jestem. Czy ty jesteś prorokiem? Odparł: Nie! Powiedzieli mu więc: Kim jesteś, abymy mogli dać odpowiedź tym, którzy nas wysłali? Co mówisz sam o sobie? Odpowiedział: Jam głos wołającego na pustyni: Prostujcie drogę Pańską, jak powiedział prorok Izajasz. A wysłannicy byli spośród faryzeuszów. I zadawali mu pytania, mówiąc do niego: Czemu zatem chrzczisz, skoro nie jesteś ani Mesjaszem, ani Eliaszem, ani prorokiem? Jan im tak odpowiedział: Ja chrzczę wodą. Pośród was stoi Ten, którego wy nie znacie, który po mnie idzie, a któremu ja nie jestem godzien odwiązać rzemyka u Jego sandała. Działo się to w Betanii, po drugiej stronie Jordanu, gdzie Jan udzielał chrztu.

Oto słowo Pańskie

W Klimatach:

Druga część Adwentu – bezpośrednio przygotowanie do świąt Bożego Narodzenia	2
Nieszpory	2
Wspomnienia o śmierci Adama Branickiego - cd.	3
Wystawa ikon i prac o tematyce sakralnej	3
Hymn wieczorny	3
Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom . . .	4

KOMENTARZ

Dzisiejsza Liturgia Słowa podkreśla mocno działanie Ducha Świętego we wszystkich wydarzeniach zapowiadających przyjście Chrystusa oraz w samej misji Jezusa Chrystusa i Kościoła.

Prorok Izajasz zapowiadając nadejście Mesjasza tak pisze o Nim: *Duch Pana Boga nade mną, bo Pan mnie namaścił. Posłał mnie, by głosić dobrą nowinę ubogim, by opatrywać rany serc złamaných, by zapowiadać wyzwolenie jeńcom i więźniom swobodę* (Iz 61,1).

Do Tesaloniczan Paweł pisze: *Ducha nie gaście, prorocтва nie lekceważcie* (1Tes 5,19-20). Apostoł upomina Tesaloniczan, aby przez swoją wrażliwość i modlitwę dbali o to, aby nie wygasło w nich działanie Ducha Bożego.

I wreszcie Ewangelia ukazuje nam proroka, Jana Chrzciciela. Chociaż nie mówi wprost o Duchu Świętym, to jednak dla Żydów było oczywiste, że prorok otrzymuje na całe życie szczególnie dar Ducha Bożego, który pozwala mu przekazywać ludziom Słowo Boże.

Niech wezwanie św. Pawła „Ducha nie gaście” będzie szczególnie obecne w nas podczas Adwentu, abymy dostrzegli przychodzącego Mesjasza.

Ks dr Maciej Raczyński-Rożek

RORATY w ostatnim tygodniu Adwentu codziennie o godz. 7.00

Druga część Adwentu

– bezpośrednio przygotowanie do świąt Bożego Narodzenia

Okres Adwentu podkreśla dwa wymiary oczekiwania: pierwszy, który dotyczy oczekiwania na powtórne przyjście Chrystusa, oraz drugi – przygotowanie na kolejne w naszym życiu święta, podczas których czcimy Boże Wcielenie.

Od pierwszej niedzieli Adwentu aż do 16 grudnia włącznie powinniśmy skupiać się bardziej na pierwszym aspekcie oczekiwania. W liturgii słowa słyszymy wiele czytań odnoszących się do czasów eschatologicznych, prefacja również podkreśla oczekiwania na drugie przyjście Zbawiciela.

Wraz z nadejściem 17 grudnia w naszym adwentowym oczekiwaniu bardzo wiele się zmienia. W czytaniach słyszymy o starotestamentowych zapowiedziach narodzenia Chrystusa, w Ewangelii z kolei odczytujemy dzień po dniu wszystkie zapisane w Piśmie Świętym zdarzenia poprzedzające Narodzenie Pańskie: rodowód Jezusa, zapowiedź narodzenia Jana Chrzciciela, zwiastowanie, nawiedzenie św. Elżbiety, aż do narodzenia Jana Chrzciciela. Prefacja także podkreśla oczekiwanie na święta narodzenia Zbawiciela. Można powiedzieć, że można już wyczuć zbliżające się święta.

Liturgia ostatniego tygodnia przygotowującego nas do świąt Bożego Narodzenia bar-

dzo różni się od liturgii wcześniejszych dni. Najbardziej charakterystycznym dla liturgii ostatniego tygodnia Adwentu są tzw. wielkie antyfony, śpiewane w zreformowanej liturgii w ramach śpiewu przed Ewangelią (Alleluja). Ich teksty są bardzo charakterystyczne. Nie są bezpośrednimi cytatami z Pisma Świętego, jak bywa zazwyczaj w przypadku Alleluja. Są tekstami inspirowanymi fragmentami Starego Testamentu, a pochodzącymi z chrześcijańskiej starożytności. Ich autorstwo tradycja przypisuje św. Grzegorzowi Wielkiemu (VI-VII w.), a obecny układ powstał już w IX wieku dzięki Amalariuszowi z Metz.

Poszczególne antyfony zaczynają się od słów:

- O Sapientia (O Mądrości),
- O Adonai (O Panie),
- O Radix (Korzeniu),
- O Clavis (Kluczu Dawida),
- O Oriens (Wschodzie),
- O Rex (Królu),
- O Emmanuel (Emmanuelu).

Pierwsze litery tych antyfon, jeśli spojrzymy od ostatniej do pierwszej, tworzą zawołanie: **ero cras – jutro przybędę**.

Warto korzystać z tej skarbnicy kościelnej modlitwy, nie tylko wsłuchując się w antyfony podczas liturgii, gdyż tam występują one w skróconej formie, ale także korzystając z nich podczas osobistej modlitwy.

Poniżej pełna treść pierwszej antyfony po polsku z 17 grudnia:

O Mądrości, która wyszłaś z ust Najwyższego, Ty obejmujesz wszechświat od krańca do krańca i wszystkim rządysz z mocą i słodyczą; przyjdź i naucz nas drogi roztropności.

Paweł Pomianek

Źródło: www.dziennikparafialny.pl

Nieszpory

Nieszpory (łac. Vesperae od vesper - wieczór) są jedną z modlitw wchodzących w skład Liturgii Godzin – modlitwy liturgicznej odmawianej kilka razy w ciągu dnia przez osoby, które przyjęły święcenia lub złożyły śluby wieczyste. Księgę zawierającą teksty liturgii godzin nazywa się niekiedy brewiarzem. Czasami sam termin „liturgia godzin” bywa zastępowany sformulowaniem „modlitwa brewiarzowa”.

W Polsce przyjęły się tzw. „nieszpory ludowe”, czyli wieczorne nabożeństwo odprawiane w kościołach w niedziele i święta, dla których charakterystyczny jest archaiczny, rymowany przekład psalmów.

Nieszpory odmawia się w porze wieczornej, gdy dzień się już kończy. Dlatego też w wieczornej modlitwie ludu Bożego pojawiają się elementy wielkiego dziękczynienia składanego Panu Bogu za to, co w tym dniu zostało dane człowiekowi, jak również i za dobro, które przez niego było dokonane. Dziękczynieniu towarzyszył również motyw przeproszenia za grzechy i prośba o zachowanie od zła podczas nocy. W Nieszporach dziękujemy także za światło dnia. Podczas tych modlitw Kościół używał lamp, nawiązując do wizji Janowej z Apokalipsy, w której Baranek jest wieczną lampą w niebieskim Jeruzalem. Najlepiej charakter tej modlitwy oddaje Psalm 141, 2, który mówi, że ta modlitwa jest jak wznoszące się kadzidło przed obliczem Pana i jak wzniesienie naszych rąk w wieczornej ofierze. Jest ona także modlitwą uwielbienia i wychwalania Bożego Majestatu.

Nieszpory są bogatym zbiorem różnego rodzaju prośb dotyczących życia doczesnego i wiecznego zbawienia. Ta wieczorna modlitwa czy o Bogu Ojcu, o Synu Bożym, Jezusie Chrystusie i o Kościele, a także o człowieku. Z modlitwy tej dowiadujemy się, kto jest człowiekiem sprawiedliwym, kim dla czło-

wieka jest Bóg i Jego słowo, co człowiek ma robić w niebezpieczeństwach i jak ustosunkować się do dóbr materialnych. Życie ludzkie ukazane jest tutaj niczym innym jak przebywaniem w ziemi wygnania i stąd człowiek tęskni za niebieską ojczyzną.

Podstawowym elementem modlitwy brewiarzowej, w tym Nieszporów są psalmy. W każdym psalmie i w hymnach znajduje się jakiś motyw wzywający do uwielbienia i wychwalania Boga.

Układ Nieszporów

Nieszpory rozpoczynają się od wersetu wprowadzającego, a następnie śpiewa się albo odmawia odpowiedni hymn, który wprowadza w odpowiednią atmosferę modlitwy, szczególnie uwidacznia się to wówczas, gdy uczestniczą w niej wierni.

Po hymnie następuje psalmodia. Składa się ona z dwóch psalmów lub ich części oraz z pieśni Nowego Testamentu, z Listów Apostolskich czy Apokalipsy. Psalm odmawia się z odpowiednimi antyfonami, a po psalmodii następuje krótkie bądź dłuższe czytanie, które jest dobrane odpowiednio do dnia, okresu liturgicznego albo święta.

**Nieszpory
zostaną odprawione
dzisiaj o godz. 17:00**

Zapraszamy do modlitwy

Gdy Nieszpory celebryje się przy udziale ludu, można wygłosić homilię. Dalej, odpowiedzią na Słowo Boże jest krótkie responsorium śpiewane bądź recytowane. Zamiast responsorium można wykonać inny śpiew tego samego rodzaju zatwierdzony przez Konferencję Episkopatu Polski.

Następnie odmawia się pieśń Najświętszej Maryi Panny: „Wielbi dusza moja Pana” wraz z jej antyfoną, która jest wielkim dziękczynieniem całego ludu Bożego. **Nieszpory to modlitwa dziękczynna za odkupienie**, czyli: „uwolnienie z mocy grzesznych mroków”. Antyfona do tej pieśni dostosowana jest do dnia, okresu liturgicznego bądź święta. Po zakończeniu pieśni odmawia się prośby, czyli błagania wstawiennicze.

Po modlitwach błagalnych odmawia się „Ojciec nasz”, a następnie modlitwę, która znajduje się w tekstach odpowiedniego dnia liturgicznego. Na końcu diakon lub kapłan udziela błogosławieństwa, a gdy modlitwie przewodniczy osoba świecka kończy słowami: „Niech nas Bóg błogosławi, broni od wszelkiego zła i doprowadzi do życia wiecznego”. Zgromadzeni odpowiadają „Amen”.

ks. Tadeusz Syczewski

Fragenty wybrała Elżbieta Wrotek

Źródło:

<http://m.niedziela.pl/artukul/60186/nd/Nieszpory>

Wspomnienia o śmierci Adama Branickiego

Było mi tak strasznie żal tych ludzi [w sanatorium - *przyp. Redakcji*], że nie wiedziałam, co bym im dać mogła, co dla nich zrobić. Chciałam ich pocieszyć, ale odwołała mnie siostra. Przyjechał właśnie samochód i miałymy iść po Ciało. Wyszliśmy z sanatorium i szliśmy jakąś alejką za siostrą trzymającą w ręku małą migotliwą świeczkę. Mróz brał coraz większy, gruda na ścieżce zdawała się być kamienną, wiatr ciął boleśnie po twarzy. Drżałyśmy tak silnie, że słychać było, jak stukwały nasze zęby.

Trzymałyśmy się mocno we trzy pod ręce. Nie mogłyśmy wyrzucić ani słowa, za gardło ścisnęło coś tak mocno i było nam tak bardzo ciężko, że nawet łzy nie płynęły z oczu.

Łzy, to byłoby za mało.

Szłyśmy dość długo, gałęzie drzew zaczęły omiotaną wiatrem krepę i gdzieś tuż nad naszymi głowami wrzasnął puszczyk przenikliwym głosem. Doszłyśmy właśnie do kostnicy. W mroku majaczył mały domek bez okien z drzwiami zamkniętymi na kłódkę. Siostra długo dzwoniła kluczem, mocowała się z zardzewiałym zamkiem. Wreszcie jęknęły zawiasy – otworzyły się drzwi i miły płomyk świecy, oświetlił wnętrze kostnicy. Stały tam dwie trumny, na niskich, drewnianych podstawach. Ukłękłyśmy w śniegu i modliłyśmy się półgłosem. Jak przez mgłę słyszałam głosy siostry i szofera, rozprawiających jak należy podjechać samochodem, jak podnieść i ustawić trumnę. Słyszałam mrużący w drzewach wiatr i bicie własnego serca.

Potem jacyś ludzie podnieśli trumnę Tatusia z głośnym szuraniem i hałasem ustawili ją w samochodzie. Siadłyśmy z dwóch stron, obok niej i ruszyliśmy w ciemną noc w stronę Wilanowa. Trzymałam rękę na stalowym wieku trumny i powtarzałam nieskończoną ilość razy „Wieczne odpoczywanie racz Mu dać Panie...”. Na żadną inną modlitwę nie mogłam się zdobyć.

Szosa jechałymi bardzo szybko. Patrzyłam na czarne sylwetki przydrożnych drzew z bólem, zdając sobie sprawę, że Tatusz już tego wszystkiego nie widzi. Zamyśliłam się nad tym co się nazywa wiecznością i ocknęłam się dopiero w Warszawie. Przejechaliśmy właśnie przez most Poniatowski. Żegnasz Tatusiu swoją Wisłę! Słyszysz, jak Ci szumi?

Patrzyłam na domy i ulice Warszawy, na miasto, które mój Ojciec ukochał tak bardzo. Przejeżdżał teraz przez nie ostatni raz. Żegnałam je błogosławieństwem w Jego imieniu. Przejechałszy przez most, skręciłyśmy na Smolną. Złapałyśmy się z Atką za ręce. „Popatrz pojedziemy Smolną, ulicą Tatusia, na której z obu stron stoją domy budowane przez Jego ojca, na której mieszkał przez tyle lat.

Wypatrywałyśmy numeru 40-go. To był nasz dom. Dziwnym trafem, a może Wolą czyjąś – samochód zwolnił, a nawet stanął przed 40-tym numerem. Na zrujnowanej bramie fary wozu oświetliły 2 czarno-białe klepsydry.

Ruszyliśmy dalej. Auto mijalo Nowy Świat i Aleje Ujazdowskie. Żegnałam od Tatusia ruiny sklepów, które odwiedzał, rozwalone domy, które lubił, kamienie, po których stapały jego nogi. Zjechałszy szybko z góry Belwederskiej, pędziłyśmy szosą wilanowską. Drzewa, które pamiętałam wątlukie i smukłe, rozrosły się przez lata tworząc wspaniałą aleję. Ile razy pędziłeś tędy Tatusiu swoją otwartą Taterką przyspieszając Staśka, by prędzej wiozł Cię do nas maleńkich, oczekujących Twojego powrotu na tarasie przed domem. Widzę Cię w rozpiętym berberskim w brązowym kapeluszu na głowie i z laską w ręku. Widzę Cię Tatusiu Kochany.

Zapomniałam o chwili obecnej. Samochód zjeżdżał właśnie z szosy, okrążając restaurację Niezgodzińskiego, stanął przed kościołem. W jednej chwili otworzyły się drzwi auta i ręce, dużo, dużo rąk, wyciągnęły się do nas. Wśród tłoczących się ludzi poznawałam z rozczuleniem starą służbę, przyjaciół, znajomych. Był Maciejko – woźny z biura, był Buzak – służący, był Henio i Niania (Anastazja) Kanabusowie, Irka Sobotniak, był Pan Szkudelski, Królak, Pyzel. Wynieśli nas na rękach z samochodu. Otoczył nas tłum, nasi ludzie.

Trumna Tatuska w jednej chwili spoczęła na ramionach dawnych strzelców, służących, furmanów, fernali. Wyrzedzali się, kto będzie niósł, pchali się. Wyrwali sobie tą biedną, skromną, metalową trumnę. Nie czekając na księdza, wnieśli ją do kościoła. Szli wolno, mocno stukając butami w kamienne płyty posadzki. Nigdy, przenigdy nie zapomnę tego dźwięku. Trzymając Mamę pod ręce szłyśmy wolno za trumną. W kościele wzdłuż ścian stali ludzie wilanowscy i z Warszawy, przybyli również gospodarze i mieszkańcy z Powsinka, Wolicy, Moczydła, Natolina, Zawad, Augustówki, Siekierok i innych miejscowości. Nie rozpoznawałam ich razem, rozpoznawałam tylko ten zapach wilanowskiego kościoła, to coś co łączyło się z czuciem domu, własności, ciepła i spokoju.

Postawiono trumnę w kaplicy św. Barbary, zapalając dużo świec. Ksiądz śpiewał po łacinie, a odpowiadał mu organista powsiński. Stałam sztywno wpatrzona w trumnę Ojca. Nie wiem kiedy skończyła się ceremonia. Pamiętam chwilę, gdy podniesiono wieko trumny po raz ostatni. Nachyliłam się, spoglądając w twarz Tatusia. Tak, to była jego piękna, mądra twarz, wysokie wspaniałe czoło, garbaty orli nos, czarne kręcone włosy, wąsy i broda, której nie widziałam ni-

Galeria DZWONNICA

ZAPRASZA

na wystawę ikon i prac
o tematyce sakralnej.

Wystawę
można oglądać
do końca stycznia 2018 r.

gdy u niego. Broda czarna, gęsta, którą zapuścił w Otwocku. Ubranie miał na sobie ciemno szare, to, które z taką dumą szył mu w Rosji węgierski krawiec. Do złożonych rąk wsunęliśmy obrazek. Pocałowałam te dłonie zimne, blade, obce. Zamknięto trumnę i tłum odsunął się trochę. Postawiono ją na wysokim, czarnym katafalku, a my ukłękłyśmy znowu. Było cicho, dziwnie cicho i spokojnie. Po pewnym czasie wuj Stach podniósł nas z klęczek i wyprowadził z kościoła. Szłyśmy przez Wilanów, przez nasz Wilanów w czarnych kirach, w zimną noc grudniową.

Anna Branicka-Wolska

Ostatnia część wspomnień
w następnym numerze *Klimatów*

Hymn wieczorny

O pogodna Świątłości Ojca świętej
chwały,
Nieśmiertelnego Pana niebiosów i ziemi,
Jezu Chryste! - Pod zachód dzień nam
dobiegł cały
I gwiazdę już wieczorną oczami naszymi
Oglądamy na niebie. Ku czci Twojej,
Boże,
Ojcze, Synu i Duchu świętości,
śpiewamy,
Boś godzien jest, o Panie, by o każdej
porze
Głoszono Twoją chwałę zbożnymi
pieśniami.
O wielki Synu Boży, Tyś życia
szafarzem,
Przeto Ci świat pieśń chwały wdzięcznie
składa w darze.

Anonim II w.

tłum. ks. Mieczysław Bednarz SJ

Źródło:

Muza Chrześcijańska - Poezja grecka od II do XV wieku; wyd WAM, pod redakcją ks. Marka Starowieyskiego

III Niedziela Adwentu – 17 grudnia 2017 r.

- Nieszpory zostaną odprawione o godz. 17.00. Po nieszporach modlić się będziemy za zmarłych polecanych w wypominkach rocznych.
- Trzecia niedziela Adwentu rozpoczyna Dni Kwartalne Modlitw o życie chrześcijańskie rodzin. W tych dniach, w sposób szczególny pamiętajmy o rodzinach z naszej parafii, zwłaszcza tych, które przeżywają różnego rodzaju kryzysy. Niech nasza modlitwa będzie dla nich umocnieniem.
- W galerii "Dzwonnica" otwarta jest nowa wystawa, na której prezentowane są ikony i prace o tematyce sakralnej. Zapraszamy do odwiedzania wystawy od dzisiaj do końca stycznia.
- W zeszłą niedzielę podczas zbiórki na pomoc Kościołowi na Wschodzie zebraliśmy 3199 PLN. Wszystkim ofiarodawcom składamy serdeczne Bóg zapłać.
- Świece Caritas, opłatki i sianko na stół wigilijny można nabyć przed kościołem i w zakrystii.
- Serdecznie zapraszamy do galerii "Dzwonnica" na kiermasz upominków, stroików, pierników i wielu innych atrakcji zakupowych. Kiermasz rozpocznie się o godz. 9.00 i potrwa do godz. 15.00.
- W następną niedzielę, 24 grudnia, Msze św. w naszym kościele będą odprawiane o następujących godzinach: 7.00., 8.30., 10.00., 11.30. i 13.00. Nie będzie nabożeństwa oraz Mszy św. o godz. 18.00. i 20.00. Wszystkich parafian zapraszamy na Pasterkę o północy. Oprawę muzyczną podczas pasterki zapewni nasz chór parafialny "Sanctae Annae" wraz instrumentalistami na stałe współpracującymi z naszą parafią. Opiekę artystyczną objęli Państwo Natalia i Leszek Kryziakowie. Zachęcamy do zachowania tradycyjnego postu w Wigilię i prosimy o urządzenie tradycyjnej wieczerzy wigilijnej.
- W pierwszy dzień świąt Bożego Narodzenia, 25 grudnia, Msze św. sprawowane będą w następujących godzinach: 8.30., 10.00., 11.30., 13.00., 18.00. W pierwszy dzień świąt nie będzie Mszy św. o godz. 7.00. i 20.00. W drugi dzień świąt, 26 grudnia, Msze św. sprawowane będą o godz. 7.00., 8.30., 10.00., 11.30., 13.00, 18.00. Nie będzie Mszy św. o godz. 20.00.
- Tradycyjnie w naszym kościele, w ostatnim dniu roku, sprawowana jest Msza św. za zmarłych z naszej parafii, jak również wszystkich pochowanych na naszym cmentarzu w ostatnim roku.

W tym roku Mszę św. za naszych zmarłych sprawować będziemy w niedzielę, 31 grudnia o godz. 18.00. Zgłoszenia przyjmowane są w zakrystii i kancelarii parafialnej.

10. W niedzielę, 31 grudnia br., nie będzie Mszy św. o godz. 20.00.

11. W dniach od 18 do 21 grudnia odwiedzimy z wizytą duszpasterską rodziny mieszkające przy ulicach podanych w tabeli obok.

„Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom”

Akcja CARITAS POLSKA pod hasłem „Płomień Miłosierdzia” wspiera najbardziej potrzebujące dzieci. Uzyskane środki finansowe CARITAS przeznacza na całoroczne dożywianie dzieci w szkołach, przedszkolach, świetlicach, na pomoc edukacyjną i letni wypoczynek.

Zachęcamy do nabywania świec.

W dniach 1, –&1 grudnia odwiedzimy rodziny mieszkające przy następujących ulicach:

- **poniedziałek, 1, grudnia** – ul. Rumiana 1A-27A (numery nieparzyste)
- **wtorek, 19 grudnia** – ul. Rumiana 29-87 (numery nieparzyste)
- **środa, 20 grudnia** – ul. Rumiana 89-111 (numery nieparzyste) i 42-84 (numery parzyste)
- **czwartek, 21 grudnia** – ul. Rumiana 86-124 (numery parzyste), ul. Łowcza 2-28 (numery parzyste)

Wizytę duszpasterską rozpoczynamy o godz. 1+00, a w sobotę o godz. 14.00.

Rzymskokatolicka Parafia pw. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa
tel./fax 22 842 18 01
(tel. czynny w godzinach pracy kancelarii)

Kancelaria czynna:
pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

BNP Paribas Bank Polska SA
- Oddział w Warszawie,
ul. Konstancińska 2, 02-942 Warszawa
Nr rachunku:
87 1600 1374 1846 8491 8000 0001

www.parafiawilanow.pl
e-mail: kancelaria@parafiawilanow.pl

Redakcja: ela.wrotek@gmail.com

Wydawca: Fundacja Ecclesia Villanovensis

Intencja różańcowa Kół Żywego Różańca

od 1\$.12.201+ do 1(.01.201,

*Módlmy się,
aby święta Bożego Narodzenia
były okazją do umocnienia
w wierze i napelnieniu serc
nadziejądc_c'Ya i miłością.*